

Výstava „Sousedé? Jazyk! - Příběhy z příhraničí“
na <https://www.nachbarsprachen-sachsen.eu/vystava>

Rodina Brennerových, Rumburk

Nalezení domova

»Pro nás už neexistují vůbec žádné hranice mezi zeměmi. Žijeme svůj každodenní život tady i tam a např. k lékaři chodíme tam, kde je to pro nás nejlepší.«

Jana a Bernd Brennerovi se poznali asi před 20 lety při dvojjazyčné výměně studentů mezi evangelickými církvemi Jena a Brno. Z výměny studentů se zrodil vztah na dálku více než 1.000 km, spojený s dlouhými jízdami autobusem. Následovalo nespočetné množství jazykových kurzů němčiny resp. češtiny a nakonec se oba sešli v Drážďanech na jednom místě. Že to měla být jen přechodná stanice, bylo každému jasné. „Bylo to stále daleko od Čech. Tak jsme si jednoho večera u vína vzali mapu a nechali rozhodnout náhodu,“ shrnuje Jana Brennerová okolnosti, jak se ocitla při hledání nového společného domova v bezprostřední blízkosti k oběma zemím v Ebersbachu v příhraničí. Paní Brennerová si našla místo učitelky na základní škole v Rumburku a pan Brenner místo lékaře na klinice v Ebersbachu. Po malém kulturním šoku převažovaly pozitivní stránky příhraničí, jako je pěkná příroda, výletní acile a nespočetné množství turistických i cyklistických tras, ale také nové kontakty. Následovalo stěhování do Rumburka, aby mohly obě děti, Tony a Madlen, chodit do české školy. Syn a dcera vyrůstali díky svým rodičům plynule se dvěma jazyky a v obou kulturách jsou jako doma. „Neexistuje u nás rodinný jazyk. Vtipné je mimo jiné, že se doma baví děti mezi sebou v češtině a rodiče mezi sebou v němčině,“ líčí Brennerovi. Jako česko-německá rodina můžete leccos zažít. Na jednu stranu, „odkrýváme mnoho mezer v byrokratickém systému obou zemí.“ Nejprve se např. zdálo, že nebude možné získat půjčku na plánovanou stavbu domu z důvodu právních předpisů obou zemí. Vlastní bydlení se jim ale přeci jen podařilo. Na druhou stranu tu jsou především mnohá positiva, když člověk ovládá jazyky v příhraničí: „Pro nás už neexistují vůbec žádné hranice. Žijeme svůj každodenní život samozřejmě tady i tam a např. k lékaři chodíme tam, kde je to pro nás nejlepší“, říká Bernd Brenner. „Tento potenciál by si měli uvědomovat všichni zde žijící lidé, tzn. dokázat využít to nejlepší z obou kultur a zemí“, to je přání manželů pro budoucí život v příhraničí.